

Таким чином, через участь молоді в соціально-позитивній рекламній кампанії щодо виборів сприятиме реалізації суб'єктної позиції активних членів суспільства і уможливить упередження негативних проявів електоральної боротьби.

Список використаних джерел

1. Богомолова О. Коммерческая и политическая антиреклама: модели и методы [Електронний ресурс] / О. Богомолова. — URL: <http://www.advlab.ru/articles/article120.htm>.
2. Войтович Н. Развитие политической культуры в Украине та політична реклама в ЗМІ [Електронний ресурс] / Н. Войтович. — URL: http://www.franko.lviv.ua/faculty/jur/publications/visnyk34/Visnyk%2034_P6_02_Voytovych.pdf.

ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ В РОБОТІ МЕНЕДЖЕРІВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

THE INFLUENCE OF DEVELOPMENT OF CREATIVITY CHARACTERISTICS OF PERSONALITY IN THE WORK OF MANAGERS OF SOCIO-CULTURAL ACTIVITY

Летюка А.Є. – студент Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка

Сучасна вітчизняна освіта обумовлює потребу в творчих особистостях, що здатні створювати креативне середовище. Зокрема це стосується і майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності. Суспільство розвивається лише в творчості, тому лише творчі люди здатні мотивувати і надихати до творчості інших. У сфері дозвілля для реалізації цього постулату є необмежені можливості. Звісно за умови, що до роботи стають справжні професіонали, які мають певний рівень розвитку творчих здібностей.

Сьогодні у науковій літературі творчість визначається як діяльність, кінцевим результатом якої є створення якісно іншого продукту, що вирізняється неповторністю, оригінальністю та

суспільно-історичною унікальністю та передбачає наявність у особистості здібностей, мотивів, знань та умінь. Менеджери соціокультурної діяльності мають генерувати творчі ідеї і реалізовувати їх серед своєї цільової аудиторії, тим самим показуючи їй приклад якісного творчого продукту та умов вивільнення їх власного творчого потенціалу.

Творчість особистості органічно пов'язана з її творчими здібностями. Розрізняють здібності та задатки. Задатки людини вроджені й зумовлені лише анатомо-фізіологічними особливостями організму; вони лежать в основі розвитку здібностей. Здібності – наслідок розвитку в ході якоїсь практичної чи теоретичної діяльності. Учені виокремлюють поняття «загальні» і «спеціальні» здібності, водночас підкреслюючи їхню взаємопов'язаність: розвиток спеціальних здібностей можливий лише за умови наявності в людини загальних здібностей [1, с.34].

Таким чином, людина, яка володіє певним переліком якостей, а саме рішучістю, умінням не зупинятися на досягнутому, сміливістю мислення, умінням бачити далі того, що бачать її сучасники і що бачили попередники, може в повній мірі проявити свої творчі здібності в роботі. Менеджери соціокультурної діяльності в рамках своєї діяльності можуть позитивно впливати на розвиток даних характеристик у підростаючого покоління та сприяти соціалізації особистості. Хлопчики та дівчатка, які можуть знайти у своїй школі осередок підтримки з талановитим організатором, зможуть повністю проявити свої творчі здібності і, найголовніше, знаходити натхнення.

Натхнення – це стан, в якому людина здатна творити продуктивно. Воно важливе не лише в роботі менеджерів СКД, а й потрібно в будь-якому творчому процесі, оскільки дозволяє продуктивно, ефективно, якісно і з повною віддачею провести час. Але брати це натхнення можна не лише з книжок та інтернет-ресурсів, а й з феєричних та дивовижних заходів організації дозвілля. Процес постійного пошуку, постійне пізнання і вдосконалення менеджера соціокультурної діяльності є прикладом для осіб, на яких він має вплив в рамках своєї діяльності, а також сприяє розвитку гармонійної комунікації в соціальних групах.

Отже, всі можливості сприяння розвитку творчості особистості можуть бути реалізовані менеджерами соціокультурної діяльності в рамках організації заходів культурно-масового та розважального характеру, завдяки ознайомленню талановитої молоді з якісними та гармонійними умовами прояву власних творчих здібностей.

Список використаних джерел

Моляко В.О. Здібності, творчість, обдарованість: теорія, методика і результати досліджень/ В.О. Моляко, О.Л. Музики. – Житомир, видавництво «Рута», 2006. – 320 с.

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКА ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

SOCIAL AND PEDAGOGICAL SUPPORT AS A BASIS FOR EFFECTIVE SOCIALIZATION OF ELDERLY PEOPLE LIVING IN THE INFORMATION SOCIETY

Лисенко Ю.О. – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри соціальної роботи та соціальної педагогіки КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» ХОР

Розбудова інформаційного суспільства спричинила низку викликів, пов'язаних із різними трансформаціями в усьому глобальному соціумі. Люди похилого віку, як досить численна вікова група, не в останню чергу впливають на процеси розвитку суспільства. Оскільки з віком відбувається зниження інтенсивності функціонування фізичних, психічних, соціально зумовлених процесів, то необхідною є соціально-педагогічна підтримка геронтологічної групи.

Основи соціалізації та необхідність здійснення її підтримки в інформаційному суспільстві через соціально-педагогічну діяльність вивчають: Ю. Богінська, О. Іванов, І. Облес, Р. Овчарова, І. Одногулова, А. Рижанова, О. Хорошайло Н. Чернуха, В. Шагінова та ін.; умови соціально-педагогічної підтримки людей похилого віку

досліджують: М. Житинська, Н. Ліфарєва, К. Рямова та ін., однак її специфіка в інформаційному суспільстві досі залишається малодослідженою.

Розвиток глобального інформаційного суспільства зумовив ряд позитивних зрушень, а поряд і з цим спричинив ускладнення в соціалізації окремих категорій осіб, зокрема людей похилого віку. Ці складнощі зумовлені внутрішніми та зовнішніми причинами. Перші залежать від характеру самих людей, адже часто у період виходу на пенсію вони очікують, що їм всі винні, а коли це не справджується, проблеми поглиблюються. Це породжує небажання/неготовність до саморозвитку, міжпоколінне відчуження, конфліктність, надання переваги пасивному способу життя та ін. На наш погляд, ключовою умовою подолання цих проблем є відкритість і прагнення до нового: до навчання – здобуття нових знань, умінь, навичок – оскільки розвиток інформаційного суспільства (або як іще його називають «суспільство знань») вимагає перманентного оновлення знань, адже інформація – ресурс, котрий сприяє адаптації в мінливих умовах життєдіяльності особистості; до прояву активної громадської позиції, що дає можливість для самореалізації та впливу на суспільний прогрес як через державні установи, так і недержавні об'єднання; до розвитку соціальної мобільності (політичної, економічної, професійної та ін.), що сприятиме успішній інтеграції в інформаційний соціум тощо. Зовнішні причини криються у браку кваліфікованих фахівців для роботи з людьми похилого віку та як результат – відсутність організованої професійної соціально-педагогічної підтримки, неможливість доступу людей третього віку до ІКТ, матеріальні складнощі у придбанні необхідної техніки та оплати послуг, дискримінація в суспільстві тощо. Для подолання зазначених проблем, на наш погляд, варто здійснювати ґрунтовнішу підготовку майбутніх соціальних педагогів/соціальних працівників до роботи з людьми третього віку у закладах вищої освіти, поступово долати негативні стереотипи в суспільстві до літніх через засоби масової комунікації (ЗМК), залучати спонсорів, волонтерів для організації та проведення благодійної діяльності (акції, вечори, екскурсії тощо).

Аби інтегруватися людям третього віку в інформаційний соціум, здобути інформаційний імунітет, необхідно здійснювати якісну фахову соціально-педагогічну підтримку, що передбачає: необхідність проведення освітньо-просвітницької діяльності; підвищення компетентності людей похилого віку у сфері ІКТ та інформаційної безпеки; організація змістовного дозвілля; формування позитивного іміджу старості; інтеграція соціально-виховних впливів (школи, ЦСССДМ, територіальні центри, ЗМІ, громадські об'єднання) на засадах партнерства; зміцнення міжпоколінної солідарності. Отже, здійснення такої підтримки людей похилого віку стає необхідністю в інформаційному суспільстві для профілактики та подолання їх соціальної ексклюзії, підвищення якості життя. Використання ефективних засобів соціально-педагогічної підтримки геронтологічної групи є перспективою подальшого дослідження.

ФОРУМ-ТЕАТР ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ МЕТОД СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ

THE FORUM-THEATER AS AN INNOVATIONAL METHOD OF SOCIAL EDUCATION OF ADOLESCENTS WITH COLLECTIVE BEHAVIOR

Лозова Л.І. – студентка КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» ХОР

Цибуліна І.В. – кандидат наук з державного управління, старший викладач кафедри соціальної роботи та соціальної педагогіки КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» ХОР

Процеси трансформації українського суспільства супроводжуються поглибленням кризових явищ у всіх сферах його життєдіяльності. За таких умов особистість опинилася в складній ситуації вибору цінностей, пріоритетів, способів адаптації. Стрімкими темпами відбувається заповнення соціального простору порушенням (або ігноруванням) значною частиною громадян

існуючих норм моралі та права, що замінюються девіантними цінностями. Гостро ця проблема постає перед молоддю, найуразливішою категорією щодо формування різних видів девіацій. Проблему девіантної поведінки та її профілактики досліджувала низка науковців, серед яких О. Безпалько, М. Галагузова, Н. Заверико, І. Зверева, А. Капська, Л. Мудрик, Р. Овчарова, І. Пеша, С. Харченко та інші. Одним із проявів соціальної дезадаптації є поведінка з відхиленням – девіантна (від лат. *deviation* – відхилення) – тип соціальної поведінки, який суперечить прийнятним у даному суспільстві правовим, моральним, соціальним нормам і стереотипам [1]. Науковці переважно визначають такі негативні форми девіантної поведінки, як пияцтво, злочини, бродяжництво, наркоманія, проституція, аморальність, відсутність культурних цінностей.

Для підвищення ефективності роботи щодо соціального виховання та профілактики девіантної поведінки у молоді використовують інноваційні методи, одним із яких є форум-театр. Форум-театр – це методика інтерактивної роботи, направлена на вирішення соціальних проблем.

Суть методики форуму-театру – це пошук разом з учасниками-глядачами запропонованої вистави шляхів вирішення проблеми або виходу зі складної життєвої ситуації. Ведучий форуму-театру перед початком вистави знайомить учасників-глядачів з проблемою, яку висвітлюватиме вистава. Основна робота з вибраної проблеми проводиться саме ведучим в процесі співпраці з аудиторією. Після вистави шляхом інтерактивного опитування аудиторії з'ясовується рівень усвідомлення учасниками-глядачами проблеми та її наслідків для всього суспільства і для конкретної людини зокрема. Іншою особливістю форум-театру є те, що можливі шляхи поліпшення ситуації пропонують самі глядачі вистави.

Цінність форум-театру полягає в тому, що він базується на підставі не конкретного сценарію чи інсценізації конкретного літературного сюжету, а на пошуку змісту і власної теми, завдяки взаємодії акторів і глядачів. Глядачі мають можливість не лише познайомитися з важкою проблемною ситуацією, як у